

Největší stavba letos skončí

(Dokončení ze str. 1)

Variabilní patro

Přecházíme dál do jednoho z betonových ochozů. „Všechny vyzdívky jsou z obyčejných betonových cihel,“ jsme upozorněni. Jak Beke dodává, je proto strašně důležité, aby dělníci, kteří to dělají, to dělali pořádně. Nic se totiž neskryje pod omítkou.

„Je to jako s obkladačkami v koupelně. Nezáleží, kolik stála, ale jak je položena,“ dodává a ukazuje na obloukovou stěnu, která vypadá naprosto perfektně. Je vidět, že ji dělali machři.

Procházíme stavbou, zastavujeme se v podlažích, na ochozu ... a radní vždy řekne nějaké zajímavosti a vysvětlí proč to je tak, jak to je.

Horní patro je variabilní, může být na stání nebo na sezení. Třeba na hokej 250 sedících diváků, při koncertě 650 na stání.

Při prohlídce vycházíme ven do prostoru mezi budovaným stadionem a zimáčkem. Tam bude velký průchod ze Smetanových sadů až k vysoké škole.

Slepý zimáček možná dostane oko

Stojíme před arénou a radní vysvětluje, že „nové baráky mají mít fasády otevřené do svého okolí“. Stačí jen kouknout o kus dál a vidíme protiklad - zimáček zavřený ze všech stran. „Je tam plná fasáda, každý ji může počurat, pokreslit, lidé, kteří jdou okolo, se nemusí cítit bezpečně, protože tu chybí sociální kontrola. Objekt vás nezve dovnitř, neláká vás, abyste vstoupili,“ vykládá a poslouchající nevědomky pokývají na souhlas hlavami.

Co se zimáčkem, který plní svou úlohu, ale zvenku je nehezky? Původní návrh počítal s tím, že se přepláští celý zimáček, bude tu kavárna, která obsluhuje park ... Ale! To vše bylo v plánech na začátku. Pak přišlo nutné zlevňování a od mnoha věcí se muselo upustit.

Beke nyní potvrzuje, že se opraví jen fasáda, která je z části rozbitá. „Rešíme, zda tam přidat za 400 tisíc jedno okno.“ Suma všechny překvapí. Za jedno okno? Jenže šlo by o velké okno „zvoucí“ do zimáčku. Slepá fasáda by prokoukla.

Socha od nejznámějšího umělce

Radní pak doplní informace, co bude s parkem. V roce 2025 se má „rekonstruovat“, pokud se podaří najít peníze. „Bylo by moc fajn, kdyby se to podařilo a park byl hotový v době otevření arény,“ řekne.

Beke pak prozradí další zajímavost. Součástí parku by mohlo být umělecké dílo vytvořené z artefaktů starého stadionu. „Mělo by odkazovat na historii a význam budovy a co se v ní dělo. Mělo by to být od jednoho z nejznámějších českých žijících umělců, jestli na to seženeme peníze.“ Jméno ale neprozradí.

Skyboxy nad plochou

Opět vcházíme do arény a stoupáme výš a výš až „pod střechem“. Stojíme v místech, kde budou skyboxy. Vlastně ne úplně. Jak nám je řečeno, jsme ve stejné výšce, ale daleko od plochy.

Luxusní apartmány pro VIP, pozvané či ty, kteří na to mají, budou od nás ještě několik metrů posunutá dopředu nad plochu. Nejlepší místa s božským rozhledem. V jiných arénách to tak prý není. Jsou sice vysoko, ale daleko, takže je z nich nedobře, až blbě vidět. Už při vysvětlování, kde se budou naše skyboxy „vznášet“, a jaký z nich bude výhled, se nám obrazně řečeno sbíhají sliny na jazyku.

Tady je nejlepší zvuk

Další zastávka je úplně dole - v podzemí - u zásobníků a kompresorů na chladivo: jsme v srdci zimáčku. Velké prostory ještě nejsou zaplněné vším, co tam patří. Jdeme dál do parkoviště.

Na první pohled zaujmou prostory podepřené stovkami výztuží - stojek. To proto, že nad námi je

POD TÍMTO podloubím se bude procházet mezi arénou a administrativní budovou zimáčku do ulice Tolstého a k budově vysoké školy.

Foto: Petr Klukan

centrální plocha, a když tam najedou mnohasettunové jeřáby, mohly by se objevit deformace nebo prasklinky na ploše.

Centrální plocha totiž slouží jako hlavní manipulační plocha a logistické zázemí stavby. Vlastně jediný velký „volný“ prostor. To volný berme s rezervou, stejně jako nemůžeme říct, že je to skladiště, protože co sem přijde, musí záhy pryč, aby se sem mohly navést další nutné věci pro stavbu.

Podzemní prostory mají jednu skrytou vlastnost. Byly by tu nejlepší prostory pro nahrávání koncertů - nejsou tu žádná echa či jiné zvuky. Za odstínění prostoru může dokonalá tepelná izolace. Že by se koncerty pořádaly zde? Kdo ví?

Aréna je z pohledu dopravy ideálně umístěná

Ale zpátky k parkovišti. V prostoru vjezdu a výjezdu profukuje mrazivý vzduch. Vjet do podzemí se bude moci jen z jednoho směru, stejně jako se bude vyjíždět jen doprava směrem k autobusáku. Celkem tu je zhruba 180 míst. Primárně ale nemají sloužit návštěvníkům akcí, upozorňuje hned na počátku Beke.

Proč? „I kdyby tu bylo 1000 míst, stejně by to nefungovalo,“ reaguje a začne vyprávět to, co již říkal nejmíň stokrát. Princip dopravy do obdobných arén je jiný, než princip dopravy do obchodáků - a uvádí jako příklad parkoviště Aventinu.

„Tam celý den kontinuálně najíždí a odjíždí doprava, každých 10 minut. Tady potřebujete ve velmi krátké době dostat na akci třeba 7000 lidí a i kdyby tu velké parkoviště bylo, tak sem auta nedostanete, protože projíždí jedním úzkým hrdlem.“

Uvede to na příkladu několika velkých arén v USA postavených za městem u dálnice. Mají třeba parkoviště pro deset tisíc aut. Jenže když je akce a lidé přijedou půl hodiny před akcí, nechávají auta na dálnicích a přeskakují svodidla, protože se na parkoviště jednoduše nedostanou. Vše je ucpané. To by to parkoviště muselo mít výjezdy a vjezdy z mnoha směrů.

„Obecným principem všech hal je dělat nula návštěvníckých míst,“ říká Beke jednoznačně. Místa jsou v docházkové vzdálenosti v různých směrech okolí haly plus další módy dopravy - MHD, vlakové a autobusové nádraží, cyklo doprava, pěší ... „Hala nemohla být z pohledu dopravy umístěná lépe, ačkoliv je to neustále předmětem debat a vedou se polemiky, jestli to je správně - ale tak to prostě je.“

Letitý kaštan to přežije

Při procházení prostor, vidíme všude možně prolétající se řadu žlabů, do kterých přijdou různé rozvody. Mnohdy to působí nesmyslně. Dostane se nám jednoduchého vysvětlení. Stavaři pracují podle digitálního modelu, takže ví, kde se co bude křížit, a tak je náhle uskočený žlab logický.

„Kdyby digitální model nebyl, nedalo by se to ani zrealizovat, síť je mnoho,“ konstatuje radní.

Vycházíme opět na světlo mimo halu k obrovskému kaštanu u Jiráskovy ulice, který by měl stavbu arény přežít. Stojí tu déle než starý zimák, tak proč jej nyní kácet.

Prohlížíme si budované jádro komunikačního objektu. Schodiště, výtah. „Úplně nahoře bude lávka propojovat velký stadion a přístup na veřejnou běžecskou dráhu na střeše arény,“ informuje nás manažer stavby Beke.

Okolo arény se zde bude moci projít suchou nohou pod vysokým podloubím až k silnici proti budově vysoké školy.

Hranatý objekt na rohu Jiráskovy a Tolstého už stojí. Má hodně oken, ale měl jich prý mít víc, jenže kvůli zlevňování stavby o ně přišel, stejně jako o jedno podlaží v zemi. Vidět jsou černočerné panely, ale ty budou schované. Fasáda bude stříbrná z perforovaného plechu.

Aréna má být letos otevřená

Prohlídka končí a dojde na poslední dotazy. Stihne se to? „Stavba jede v termínu,“ ubezpečuje nás Beke. Dokončená by měla být letos v září či říjnu. A co finance? „Město je v rámci vysoutěženého rozpočtu,“ zní odpověď.

Bude indukční smyčka pro neslyšící? padne další dotaz. Nevím pořádně, o co jde, ale odpověď je ano. A co kamiony s technikou, televizní přenosové vozy ... ?

Kamiony nacouvají jako dnes z Tyršovy ulice k zimáčku, přenosové vozy by parkovaly v ulici Jana Masaryka. Pod parkem má pro tyto účely vést podzemní kanál s rozvodou.

Dnes je leden a stavba za ty dva tři týdny zase od doby naší návštěvy zase pokročila. Zhruba za deset měsíců se má otevřít. Nezbyvá než držet palce, ať to tak dopadne.